

Men er det ikke rigtigt, at det eneste programmæssige krav, der stilles til den femte radiokanal, altså er en nyhedsdækning. Der står, at radiokanalen tildeles dem, som giver det økonomisk set mest fordelagtige tilbud; det er jo et af de meget, meget, meget klare punkter i medieforliget. Der kan være mange punkter, som er uklare, men det her punkt er meget klart. Der står, at den, der afgiver det økonomisk set mest fordelagtige tilbud, får kanalen, altså at de, der kommer med den største pengepose, får den.

På trods af, at ministeren siger, vi har stillet meget præcise krav, er der ikke stillet krav om kvalitet, om lødighed, børneprogrammer osv. Den, der får den, er den, der kommer med den største pengepose. Kan ministeren ikke bekræfte det?

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, så er det kulturministeren. Jeg ser ikke, der er andre, der ønsker ordet.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Det er meget sjovt med det forslag, der nu er lagt frem, for det viser egentlig det, som jeg tror, at også regeringspartierne konstaterede meget hurtigt, nemlig at det eneste, forslagsstillerne for alvor kunne blive enige om, var at være imod.

Det at skabe et forlig på medieområdet er en enormt vanskelig sag, og vi har været igennem adskillige øvelser på det. Som jeg ser det, startede forhandlingerne om medieforliget rent faktisk for næsten 1½ år siden. Siden har vi mødtes jævnligt og diskuteret det her. Vi kendte hinandens positioner. Vi vidste godt, hvem der kunne være med til hvad. Der var kontakter på kryds og tværs.

I den weekend, hvor forliget blev lavet, var der også kontakter på kryds og tværs. Med undtagelse af enkelte ordførere var alle involveret, tror jeg, på den ene eller anden måde i løbet af weekenden. Der er intet odiøst ved det her forhandlingsforløb.

Jeg ser forslaget til vedtagelse som et udtryk for, at der er nogle, der er lidt skuffede over, at de ikke er med til at gennemføre det og til at gennemføre nogle af de punkter i medieaftalen, som de kunne være enige i, f.eks. at der er to radiokanaler, der skal i udbud. Det er smadder ærgerligt ikke at få mulighed for at være med til at udmønte eksempelvis den del af aftalen. Det forstår jeg godt.

Nogle enkelte kommentarer til det, der er blevet sagt i den sidste del af ordførerrækken: Jeg fik ikke præciseret vores forhold til lokalradio og lokal-tv. Jeg synes, at det, der er vigtigt at få sagt, er, at de medieskoler, der fortsat skal være, i stedet for at få 5 mio. kr. om året får 10 mio. kr. om året. Og de skal fortsat lave det, de hele tiden har lavet, nemlig uddanne personale inden for lokalradio og lokal-tv samtidig med, at de skal fungere som en slags skoletjeneste i eksempelvis amterne, så der bliver flere penge til at lave noget af det, som bl.a. fru Tove Videbæk gjorde mig opmærksom på i forbindelse med medieforhandlingerne, at Kristeligt Folkeparti lagde vægt på.

Så vil jeg gerne rette en misforståelse omkring det her med det torskedumme. At det skulle være torskedumt af Danmarks Radio at bryde den aftale, som man har indgået med Filminstituttet, er ikke mine ord. Det var fru Ester Larsens.

Jeg kan ikke blande mig i, hvad institutionerne vil. Jeg kan ikke blande mig i, hvilke samarbejdsrelationer der skal være mellem institutionerne. Det må være op til institutionerne selv at tage stilling til det, så derfor: begrebet torskedum var altså ikke mit. Desuden vil jeg gerne understrege, at Danmarks Radio og Filminstituttet for øjeblikket forhandler om, hvordan man udmønter filmaftalen.

Lad mig så knytte et par enkelte bemærkninger til begrebet konvergens. Jeg er fuldstændig enig med hr. Søren Søndergaard i, at for øjeblikket konvergerer medierne. Det vil sige, at vi er på vej hen imod et mediebillede, hvor vi har et medie, der har elementer af avis, radio, tv, Internet. Det er det, vi forbereder os på nu med den her medieaftale, og det gør vi på to måder. Vi gør det ved, at vi går ind og præciserer, hvad vores krav er til public service. I stedet for at knytte public service alene op på nogle institutioner knytter vi det op på indhold. Derudover gør vi det, at vi udbyder to radiokanaler, som giver de øvrige medier mulighed for at gå ind og byde og være med.

Så vi får altså en ny dialog i gang mellem de forskellige medier, samtidig med at vi holder fast i, at vi kan styre markedskræfterne, at vi ikke bare overlader det her til markedskræfterne. Danske medier skal der stadig være. Der skal stadig væk være et dansk medietilbud, et dansk medieudbud, og det kræver, at der er politisk mod til at gå ind og stille krav.